

ὅτι πρῶτον ἔταξεν ἡ γωργὸν τοῦ χωροῦ, ὡς ἐπαίετο,  
 ποιμαίνοντ<sup>α</sup>. διὰ τὸ ὅτι μὲν πρὸς τὴν ἕνα  
 γωργὸς τινὰς, μετὰ ταῦτα ὕστερα γὰρ ἐχρειώθη  
 ποιμαντῆ<sup>α</sup> τάξιν. διότι ἐκείνος ὁ ἑστὸς ἐτεώρησε  
 καὶ τὴν σάρκα τ<sup>α</sup>, καθὼς πινάτην, τοῦτος ἕνα  
 ἀεὶ ἔσται γέννησιν ποιμαίνοντ<sup>α</sup>. ἤτοι γὰρ γέννησιν  
 ἀδελφῶν ἀνῶν. ἐκείνος γὰρ ὁ ἑστὸς ἐτεώρησε  
 κυβερνήσιν ὡς τὴν ἑστὴν, ὡς δὲ λέγει με-  
 λη ἐκκλησί<sup>α</sup>. Γεώργησε οὖν ὡς ἄνευ ἑστέου τοῦ  
 λόγου σου, καὶ τότε δέλας ποιμαίνοντ<sup>α</sup>, καθὼς λέ-  
 γουσι οἱ ἔρ<sup>ο</sup>. νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματι. ἤτοι και-  
 νουργήσατε τοῦ λόγου ὡς καινουργήματι. ἔταξεν  
 φωτίσατε ἑαυτοῖς φως γνώσεως. ἤτοι φωτί-  
 σατε τοῦ λόγου ὡς τὸ φῶς τῆς γνώσεως. τὸ δὲ φῶς  
 τῆς γνώσεως ἕνα αὐτὸς ὁ χεῖρ<sup>ο</sup> ἡμεῶν. τὸ ὅτι οἱ οἱ  
 φῶς φανερῶν τὸ κεινὸν μέρος τ<sup>α</sup> ποιμαντῆ<sup>α</sup>:

αἰ πρ πρ σ

ἔρ σ δ

κκ

**Κ**εἰτις τις ἦν ἐν τῇ πόλει τὸν θ<sup>ο</sup>ν μὴ φοβούμε<sup>ο</sup>, καὶ  
 ἄνθρωπος ἐν τῇ πόλει. χεῖρα δὲ τῶν ἐν ἐκκλησί<sup>α</sup>  
 ἔσ<sup>ο</sup>, καὶ ἤρχιστο πρὸς αὐτὸν λέγουσα, ἐκδύκασόν με  
 ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μ<sup>ε</sup>, καὶ οὐκ ἔδειξεν ἐπιπέλο<sup>ο</sup>.  
 μετὰ δὲ ταῦτα ἔβλεπεν ἑαυτῷ, ἔκαστον θ<sup>ο</sup>ν οὐ φοβούμε<sup>ο</sup>,